

การรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ประเภทที่ 2

มยุรา อินทรบุตร, เบญจนา มุกตพันธุ์

ภาควิชาโภชนวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

Perception and Practices of Dietary Control in Type 2 Diabetic Patients

Mayura Intharabut, Benja Muktabhant

Department of Nutrition, Faculty of Public health, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand 40002

หลักการและเหตุผล: การรับรู้ด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิบัติต้านการควบคุมอาหาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหาร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการควบคุมอาหารไปในทางที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมโรคเบาหวาน

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2

รูปแบบการวิจัย: การศึกษาเชิงพรรณนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 ทุกคน ที่มีชื่อในทะเบียนผู้ป่วยโรคเบาหวานและอาศัยอยู่ในตำบลโนนหงส์ ระหว่างเก็บข้อมูล จำนวน 171 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: แบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล: ใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป STATA

ผลการวิจัย: ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 77.8 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 55 ปี (S.D.=10.6) ระยะเวลาป่วยเป็นโรคเบาหวาน มีค่ามาร์กูร์สัน 7 ปี ผู้ป่วยร้อยละ 72.5 ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้ สำหรับการรับรู้ด้านการควบคุมอาหารพบว่า ผู้ป่วยร้อยละ 91 รับรู้ว่าต้องควบคุมปริมาณการรับประทานข้าวเหนียวแต่การรับประทานอาหารที่ทำจากแป้งรับรู้ว่าไม่ต้องควบคุมปริมาณ นอกจากนี้ผู้ป่วยร้อยละ 72.5 ควบคุมปริมาณร้อยละ 75 รับรู้ว่าลดไม่รักหวานและขนมหวานถ้ารับประทานนานๆ ครั้งไม่ต้องควบคุมปริมาณ ส่วนการปฏิบัติก็เกี่ยวกับการควบคุมอาหารพบว่าผู้ป่วยร้อยละ 97.1 รับประทานข้าวเหนียวเป็นหลักซึ่งครั้งหนึ่งของผู้ป่วยไม่ควบคุมปริมาณ

Background and Rationale: The Perception of dietary control in diabetic patients is great importance for the practices of it. We, therefore, wanted to investigate the Perception and practices of dietary control in type 2 diabetic patients. The study may provide useful information to the development of proper conduct for the dietary intake restriction of type 2 diabetes patients.

Objectives: To study the Perception and practices of dietary control in type 2 diabetic patients.

Design: Descriptive study.

Population: Patients suffering from type 2 diabetes, living in rural area of 171 type 2 diabetes patients who living in Nontong subdistricts were recruited in the analysis.

Measurement: Questionnaire

Statistical analyses: All data were analyzed using descriptive statistics, and data were analyzed by using the statistical software STATA.

Results: About 78% of all patients under survey were females and the average age of the patients was 55 years (S.D. = 10.6). The median time diagnosed as diabetes mellitus was 7 years. Blood sugar levels were improperly controlled by 72.5% of the patients. Ninety one percents of them perceived that they should restrict consumption of sticky rice. However, flour products were perceived as no restriction of consumption. Moreover, 75% of them perceived that in case of the occasional consumption of sweet taste fruits and desserts, no restriction was made on the amount consumed. Almost all of them (97%) consumed sticky rice as staple food and half of them did

การรับประทานข้าวเหนียวผู้ป่วยประมาณหนึ่งในสี่ไม่ควบคุมปริมาณการรับประทานอาหารที่ทำจากแป้งและการรับประทานผลไม้รสหวานรวมถึงเครื่องดื่มที่มีรสหวาน

สรุป: ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีการรับรู้ด้านการควบคุมอาหารที่ดีสำหรับอาหารที่รับประทานเป็นประจำแต่อาหารที่ไม่ค่อยรับประทานผู้ป่วยยังมีการรับรู้น้อยทำให้มีการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารที่ไม่เหมาะสมสมต่อการควบคุมโรคเบาหวาน

not control their sticky rice consumptions. Approximately one-fourth of them did not control the amount of flour product intakes, sweet taste fruits, and sugar added drinks.

Conclusion: The patients had a good perceive restrict consume food if they usually ate of it. On the contrary, they had a low perceive restrict consume food if they sometime ate of it, and also their dietary intake is not appropriate to control sufficiently the disease they are suffering from.

Keyword: Diabetics Mellitus, Perceptions of dietary control, Dietary intake.

ศรีนกรินทร์เวชสาร 2550; 22(3): 283-90 • Srinagarind Med J 2007; 22(3): 283-90

บทนำ

โรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรังที่ทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่าย^{1,2} ในปัจจุบันเป็นโรคที่รักษาไม่หายขาด แต่ควบคุมโรคได้โดยการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้อยู่ในระดับปกติ หรือใกล้เคียงปกติให้มากที่สุด ซึ่งจะช่วยป้องกันหรือชะลอการเกิดภาวะแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้นจากการควบคุมอาหารที่ถูกต้องทั้งปริมาณและชนิดของอาหารจะช่วยทำให้การควบคุมโรคเบาหวานได้ผลดียิ่งขึ้น^{3,4} แต่ผู้ป่วยโรคเบาหวานมักจะมีปัญหาในการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมอาหาร⁵ ซึ่งเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการและการรับรู้ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานในตัดสินใจในการกระทำพฤติกรรม⁶ พื้นที่ตำบลในหนองมีผู้ป่วยโรคเบาหวานจำนวนมาก⁷ จากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยที่มีปัญหานอกจากความต้องการควบคุมการรับประทานอาหารในพื้นที่ตำบลในหนอง อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ผู้ป่วยบอกว่ารับประทานอาหารตามความเคยชิน อาหารจำพวก ก๋วยเตี๋ยว ขันมีจีน ผู้ป่วยไม่ค่อยควบคุมปริมาณ เพราะคิดว่าถ้ารับประทานนานๆ ครั้งคงไม่มีผลต่อการควบคุมโรคมากนัก จะเห็นได้ว่าผู้ป่วยจะปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมอาหารตามที่ตั้งเองรับรู้ ซึ่งถ้าผู้ป่วยมีการรับรู้ในทางที่ไม่ถูกต้องก็จะส่งผลในทางที่ไม่ดีต่อการควบคุมโรคเบาหวาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 ในตำบลในหนอง อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนให้ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 อย่างถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้ป่วยและเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการควบคุม

อาหารไปในทางที่ถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมโรคเบาหวาน

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วัดถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ประเภทที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานประเภทที่ 2 จำนวน 171 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์การรับรู้และการปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารและแบบสัมภาษณ์การบริโภคอาหารย้อนหลัง 24 ชั่วโมง ตรวจสอบความต้องด้านเนื้อหาและความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแบบสัมภาษณ์โดยผู้เขียนรายงานจำนวน 5 ท่าน ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิคม ณอมสิ่ง อาจารย์ประจำภาควิชาชีวสถิติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัล โลวิกรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาโภชนาวิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนก ศุกรเวทย์ศิริ อาจารย์ประจำภาควิชาระบาดวิทยา คณบล สาหรับสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดร.วรรณรา ชื่นวัฒนา อาจารย์ประจำโปรแกรมวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นายแพทย์สตางค์ ศุภผล นายแพทย์ 6 กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลขอนแก่น และหาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ส่วนการรับรู้ด้านการควบคุมอาหาร โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfaของครอนบาก (Cronbach's coefficient alpha) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ 0.9 รวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์

ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่บ้านของผู้ป่วย โดยสัมภาษณ์ ผู้ป่วย วันละ 4 คน และทำการซึ่งน้ำหนัก รัดส่วนสูงและวัดเส้นรอบเอวของผู้ป่วย สำหรับการสัมภาษณ์การบริโภคอาหาร ย้อนหลัง 24 ชั่วโมง จะสัมภาษณ์ร่วมกับการใช้เครื่องชี้อาหาร ข้อมูล ถ่ายดู ไม้บรรทัดและตัวอย่างอาหารจริงบางชนิด เพื่อใช้สำหรับประเมินอาหาร โดยสัมภาษณ์เป็นเวลา 3 วัน ติดต่อ กัน สำหรับระดับน้ำตาลในเลือดเก็บข้อมูลจากแบบบันทึกสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ผู้ป่วยที่ควบคุมน้ำตาล ในเลือดได้ คือ ผู้ป่วยมีระดับน้ำตาลในเลือดอยู่ในระดับปกติ ในระหว่างที่สำรวจน้ำตาลต่อ กันย้อนหลัง 3 ครั้ง ผู้ป่วยควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ คือ ผู้ที่มีระดับน้ำตาลในเลือด น้อยกว่าหรือมากกว่าระดับปกติ จากการตรวจโดยแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพียงครั้งเดียวหรือมากกว่าจากการตรวจ 3 ครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จ STATA ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่า Q1 และ Q3 (เนื่องจากข้อมูลแยกแยะไม่ปักติ) ทดสอบการแจกแจงปกติของข้อมูลด้วยวิธีของ Shapiro-Francia วิเคราะห์สารอาหารที่ได้รับด้วยโปรแกรมสำเร็จ INMUCAL แปลผลผลลัพธ์และสารอาหารที่ได้รับ เป็นปริมาณที่ได้รับและร้อยละของ RDA ประเมินภาวะโภชนาการของผู้ป่วยโดยใช้ต้นนิ่งมวลกาย (BMI) เทียบกับต้นนิ่งมวลกาย (BMI) สำหรับคนเอเชีย⁸ สำหรับส่วนรอบเอวที่ได้จากการวัดจากผู้ป่วย นำข้อมูลที่ได้เทียบกับเกณฑ์ส่วนรอบเอวที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคเรื้อรังสำหรับชาวเอเชีย ตามเกณฑ์ของกองโภชนาการ กรมอนามัย⁹

ผลการวิจัย

3.1 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านสุขภาพที่เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ศึกษา ร้อยละ 77.8 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 56 ปี (S.D.= 10.6) ผู้ป่วยร้อยละ 87.7 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และผู้ป่วยร้อยละ 65.5 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่ตั้งแต่กว่า 2,500 บาทต่อเดือน ระยะเวลาป่วยเป็นโรคเบาหวาน มีค่ามัธยฐาน 7 ปี และผู้ป่วยร้อยละ 72.5 ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ ผู้ป่วยร้อยละ 80.7 มีโรคแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน โดยโรคแทรกซ้อนที่เป็นส่วนใหญ่ คือ โรคระบบประสาท ส่วนปลาย เช่น มือ เท้า ชา ร่องลงมาคือ โรคทางตา เช่น ตามมือ มองเห็นไม่ค่อยชัด คิดเป็นร้อยละ 42.7 และ 40.2 ตามลำดับ ผู้ป่วยร้อยละ 87.1 มีการออกกำลังกายแต่ใช้เวลาในการออกกำลังกายน้อยกว่า 30 นาทีต่อครั้ง

1. การรับรู้ด้านการควบคุมอาหาร พบร่วมกับผู้ป่วยร้อยละ 82-90 รับรู้ว่าควรรับประทานอาหารให้ตรงเวลา ควรหลีกเลี่ยงการดื่มน้ำที่มีการปั่นปันแต่งรสต่างๆ และอาหารที่มี

ไขมันสูง ควบคุมปริมาณการรับประทานข้าวเหนียว นอกจากนี้ผู้ป่วยประมาณร้อยละ 75 รับรู้ว่าผลไม้รสหวาน และขนมหวานถ้ารับประทานนานๆ ครั้งไม่ต้องควบคุมปริมาณ และผู้ป่วยร้อยละ 40 รับรู้ว่าการรับประทานผลไม้รสเปรี้ยวหวานไม่ต้องควบคุมปริมาณสำหรับการรับประทานอาหารที่ทำจากแป้งนั้นผู้ป่วยร้อยละ 86 รับรู้ว่าไม่ต้องควบคุมปริมาณ ซึ่งผู้ป่วยกลุ่มน้ำตาลในเลือดได้แล้วไม่ได้มีการรับรู้ด้านการควบคุมอาหารในทำงานเดียวกัน (ตารางที่ 1)

2. การปฏิบัติต่อการควบคุมอาหาร พบร่วมกับผู้ป่วยมากกว่าร้อยละ 80 รับประทานอาหารตรงเวลาและไม่รับประทานอาหารที่มีไขมันสูง ผู้ป่วยส่วนใหญ่รับประทานข้าวเหนียวเป็นหลักแต่ผู้ป่วยร้อยละ 51 รับประทานข้าวเหนียวโดยไม่จำกัดปริมาณผู้ป่วยประมาณร้อยละ 20 รับประทานผลไม้ที่มีรสหวานและดื่มเครื่องดื่มที่มีรสหวานโดยไม่ควบคุมปริมาณ และประมาณ 1 ใน 4 ของผู้ป่วยไม่ควบคุมปริมาณการรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารที่ทำจากแป้งประเภทเส้น เช่น ก๋วยเตี๋ยว ขนก จีน ซึ่งผู้ป่วยกลุ่มน้ำตาลในเลือดได้แล้วไม่ได้มีการปฏิบัติต่อการควบคุมอาหารในทำงานเดียวกัน (ตารางที่ 2)

3. พลังงานและสารอาหารที่ผู้ป่วยโรคเบาหวานได้รับจากการบริโภคอาหาร พบร่วมกับผู้ป่วยที่ได้รับมีค่ามัธยฐาน 1,296.1 กิโลแคลอรี่ คิดเป็นร้อยละ 67.3 ของปริมาณที่ควรได้รับต่อวัน โปรตีนที่ได้รับมีค่ามัธยฐาน 53.9 กรัม คิดเป็นร้อยละ 98.9 ของปริมาณที่ควรได้รับต่อวัน ส่วนคาร์โบไฮเดรต และไขมันที่ได้รับมีค่ามัธยฐาน 234.6 และ 14.8 กรัมต่อวัน ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

4. ภาวะโภชนาการของผู้ป่วยโรคเบาหวาน พบร่วมกับผู้ป่วยโรคเบาหวานร้อยละ 14.6 มีภาวะน้ำหนักเกิน (BMI > 23-24.9 กก./ม²) และผู้ป่วยร้อยละ 42.7 มีภาวะอ้วน (BMI ≥ 25 กก./ม²) ผู้ป่วยร้อยละ 51 มีขนาดของส่วนรอบเอวอยู่ในภาวะอ้วนลงพุง (ตารางที่ 4)

วิจารณ์ผล

ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ศึกษา ร้อยละ 77.7 เป็นเพศหญิง ผู้ป่วยร้อยละ 72.5 ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ และผู้ป่วยร้อยละ 80.7 มีโรคแทรกซ้อนของโรคเบาหวาน โดยโรคแทรกซ้อนที่เป็นส่วนใหญ่ คือ โรคระบบประสาทส่วนปลาย เช่น มือ เท้า ชา ร่องลงมาเป็นโรคตา เช่น ตามมือ มองเห็นไม่ค่อยชัด สอดคล้องกับรายงานขององค์กรอนามัยโลก และกรมการแพทย์กระทรวงสาธารณสุขซึ่งพบว่าโรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรังและทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนได้่ายากจากการที่ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้หรือผู้ป่วยโรคเบาหวานที่เป็นนานา^{1,2} ผู้ป่วยร้อยละ 78.7 มีการออกกำลังกาย การที่ผู้ป่วยส่วนใหญ่

ตารางที่ 1 การรับรู้ด้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การรับรู้ด้านการควบคุมอาหาร	รวม			กลุ่มควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ (N=124)			กลุ่มควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ (N=47)		
	เห็นด้วย	ไม่ แน่นใจ	ไม่ เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่ แน่นใจ	ไม่ เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่ แน่นใจ	ไม่ เห็นด้วย
1. ผู้ป่วยควรรับประทานอาหารให้ตรงเวลา	82.5(141)	14.6(25)	2.9(5)	85.1(40)	14.9(7)	0(0)	81.5(101)	14.5(18)	4.0(5)
2. ผู้ป่วยที่รับประทานข้าวเหนียวต้องควบคุมปริมาณ	91.8(157)	3.5(6)	4.7(8)	83.0(39)	8.5(4)	8.5(4)	95.2(118)	1.6(2)	3.2(4)
3. ควรหลีกเลี่ยงการดื่มน้ำที่มีการปรุงแต่งรส	84.2(144)	1.2(2)	14.6(25)	78.7(37)	4.3(2)	17.0(8)	86.3(107)	0(0)	13.7(17)
4. ผู้ป่วยควรหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง	89.5(153)	1.1(2)	9.4(16)	87.2(41)	0(0)	12.8(6)	90.3(112)	1.6(2)	8.1(10)
5. ผลิตภัณฑ์จากแป้งประเภทเส้น เช่น ข้าวเจ็น ก๋วยเตี๋ยว ผู้ป่วยโรคเบาหวานรับประทานได้ โดยไม่ต้องควบคุมปริมาณ	86.6(148)	2.9(5)	10.5(18)	74.5(35)	2.1(1)	23.4(11)	91.1(113)	3.2(4)	5.6(7)
6. ผลไม้ประเภท ทุเรียน ขุนนุน น้อยหน่า ถั่วรับประทานนานๆ ครั้ง ไม่ต้องควบคุมปริมาณ	76.6(131)	7.6(13)	15.8(27)	83.0(39)	0(0)	17.0(8)	74.2(92)	10.5(13)	15.3(19)
7. ขนมหวาน เช่น ลดดช่อง ขนมขัน กล้วยแขก ถั่วรับประทานนานๆ ครั้ง ไม่ต้องควบคุมปริมาณ	74.2(127)	12.9(22)	12.9(22)	80.9(38)	8.5(4)	10.6(5)	71.8(89)	14.5(18)	13.7(17)
8. ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวอมหวาน เช่น สับปะรด ส้ม ผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องควบคุมปริมาณ	39.8(68)	2.3(4)	57.9(99)	36.2(17)	0(0)	63.8(30)	41.1(51)	3.2(4)	55.6(69)

ตารางที่ 2 การปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การปฏิบัติต้านการควบคุมอาหาร	ร้อยละ(จำนวน)		
	รวม (N=171)	กลุ่มควบคุมน้ำตาล ในเลือดได้ (N=47)	กลุ่มควบคุมน้ำตาล ในเลือดไม่ได้ (N=124)
1. การรับประทานอาหารตรงเวลา			
ตรงเวลาเป็นส่วนมาก	83.0(142)	85.1(40)	82.3(102)
ไม่ตรงเวลาเป็นส่วนมาก	17.0(29)	14.9(7)	17.7(22)
2. ชนิดของข้าวที่รับประทานเป็นประจำ			
รับประทานข้าวเหนียว	97.1(166)	97.9(46)	96.8(120)
รับประทานข้าวเจ้า	2.9(5)	2.1(1)	3.2(4)

ตารางที่ 2 การปฏิบัติต้านการควบคุมอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวาน (ต่อ)

การปฏิบัติต้านการควบคุมอาหาร	ร้อยละ(จำนวน)		
	รวม (N=171)	กลุ่มควบคุมน้ำตาล ในเลือดได้ (N=47)	กลุ่มควบคุมน้ำตาล ในเลือดไม่ได้ (N=124)
3. การปฏิบัติเมื่อรับประทานข้าวเหนียว			
ไม่รับประทานข้าวเหนียว	2.9(5)	2.1(1)	3.2(4)
รับประทานโดยควบคุมปริมาณ	46.2(79)	51.1(24)	44.4(55)
รับประทานเต็มที่ไม่ควบคุมปริมาณ	50.9(87)	46.8(22)	52.4(65)
4. การรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารที่ทำจากแป้ง			
ไม่รับประทาน	28.1(48)	23.4(11)	29.8(37)
ควบคุมปริมาณ	45.0(77)	55.3(26)	41.1(51)
ไม่ควบคุมปริมาณ	26.9(46)	21.3(10)	29.0(36)
5. การรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง			
ไม่รับประทาน	80.7(138)	72.3(34)	83.9(104)
ควบคุมปริมาณ	10.5(18)	14.9(7)	8.9(11)
ไม่ควบคุมปริมาณ	8.8(15)	12.8(6)	7.2(9)
6. การรับประทานผลไม้มีเมล็ด			
ไม่รับประทาน	50.9(87)	48.9(23)	51.6(64)
ควบคุมปริมาณ	28.1(48)	31.9(15)	26.6(33)
ไม่ควบคุมปริมาณ	21.0(36)	19.2(9)	21.8(27)
7. การรับประทานขนมหวาน			
ไม่รับประทาน	57.3(98)	57.3(71)	57.4(27)
ควบคุมปริมาณ	6.9(46)	29.8(14)	25.8(32)
ไม่ควบคุมปริมาณ	15.8(27)	12.8(6)	16.9(21)
8. การดื่มน้ำดื่มที่มีเมล็ด			
ไม่ดื่ม	14.0(24)	10.6(5)	15.3(19)
ควบคุมปริมาณ	65.5(112)	68.1(32)	64.5(80)
ไม่ควบคุมปริมาณ	20.5(35)	21.3(10)	20.2(25)

ออกกำลังกายอาจเป็นเพียงผู้ป่วยได้รับการแนะนำสำหรับเมื่อไปรับบริการรักษาโรคเบาหวานดังที่ผู้ป่วยบอกว่า “มองออกว่าออกกำลังกายมีผลดีต่อการควบคุมโรคเบาหวาน” ซึ่งการได้รับความรู้บ่อยๆ ทำให้บุคคลให้ความสนใจมากกว่าการกระทำเพียงครั้งเดียวหรือนานๆ ครั้ง^{10,11} ผู้ป่วยใช้เวลาในการออกกำลังกายน้อยกว่า 30 นาทีต่อครั้ง ซึ่งไม่นานเพียงพอที่จะเกิดการเผาผลาญพลังงานหรือเกิดประโยชน์ต่อการควบคุมโรคเบาหวาน การออกกำลังกายที่เหมาะสมสมควรใช้เวลา 30-40 นาที¹²

ผู้ป่วยประมาณ 1 ใน 4 รับประทานผลิตภัณฑ์อาหารที่ทำจากแป้ง เช่น ก๋วยเตี๋ยว ข้าวมันจีน วุ้นเส้น โดยไม่ควบคุม

ปริมาณและผู้ป่วยร้อยละ 20 รับประทานผลไม้รสหวานจัดโดยไม่ควบคุมปริมาณ การที่ผู้ป่วยไม่ควบคุมปริมาณการรับประทานอาหารดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากการรับรู้ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ป่วยมากกว่าร้อยละ 80 มีการรับรู้ว่าไม่จำเป็นต้องควบคุมผลิตภัณฑ์อาหารจากแป้งประเภทเส้นและการรับประทานขนมและผลไม้รสหวานนานๆ ครั้งไม่ต้องควบคุมปริมาณผู้ป่วยร้อยละ 97 รับประทานข้าวเหนียวเป็นหลักแต่ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยรับประทานข้าวเหนียวโดยไม่ควบคุมปริมาณซึ่งสวนทางกับการรับรู้ที่พบว่าผู้ป่วยมีการรับรู้ที่ดีเกี่ยวกับการรับประทานข้าวเหนียว อาจเป็นเพราะผู้ป่วยส่วนใหญ่รับประทานข้าวเหนียวร่วมกับคนในครอบครัว

ตารางที่ 3 ปริมาณพลังงานและสารอาหารที่ให้พลังงานที่ผู้ป่วยโรคเบาหวานได้รับจากอาหารที่บริโภค

พลังงาน/สารอาหาร	ปริมาณที่ได้รับ	ร้อยละ RDA
พลังงาน (กิโลแคลอรี่)		
Mean \pm SD	1303.5 \pm 221.9	67.7 \pm 11.5
Median (Q1 - Q3)	1296.1(1205.3 - 1412.4)	67.3(62.6 - 73.4)
95percent CI Median	1281.5 - 1334.7	66.6 - 69.3
โปรตีน (กรัม)		
Mean \pm SD	55.9 \pm 18.7	102.6 \pm 34.3
Median (Q1 - Q3)	53.9 (45.1 - 65.9)	98.9(82.8 - 120.9)
95percent CI Median	51.1 - 56.1	93.7 - 102.8
โปรตีนจากสัตว์ (กรัม)		
Mean \pm SD	33.1 \pm 19.0	-
Median (Q1 - Q3)	29.1(22.9 - 41.8)	-
95percent CI Median	27.5 - 32.7	-
โปรตีนจากพืช (กรัม)		
Mean \pm SD	22.7 \pm 9.0	-
Median (Q1 - Q3)	22.0 (20.8 - 23.3)	-
95percent CI Median	21.6 - 22.4	-
คาร์โบไฮเดรต (กรัม)		
Mean \pm SD	232.1 \pm 35.6	-
Median (Q1 - Q3)	234.6(224.2 - 244.7)	-
95percent CI Median	233.0 - 236.9	-
ไขมัน (กรัม)		
Mean \pm SD	16.5 \pm 8.5	-
Median (Q1 - Q3)	14.8 (9.8 - 21.6)	-
95percent CI Median	6.0 - 6.9	-

ตารางที่ 4 ภาวะโภชนาการของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ภาวะโภชนาการ	จำนวน (N = 171)	ร้อยละ
ค่า BMI		
ต่ำกว่าเกณฑ์ (BMI <18.5)	7	4.1
ปกติ (BMI 18.5- 22.9)	66	38.6
น้ำหนักเกิน (BMI 23-24.9 กก/ม ²)	25	14.6
โรคอ้วน (BMI \geq 25 กก/ม ²)	73	42.7
Mean \pm SD = 25.0 \pm 5.0		
เลี้นครอบครัว		
ปกติ	73	42.7
ขั้นลงพุ่ง	98	51.3

โดยหิบจากกระติ๊บเดียวกันทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการรับประทานและการรับประทานข้าวเหนียวส่วนใหญ่จะหิบบันเป็นคำๆ ทำให้เก็บปริมาณลำบาก^{13,14}

ผู้ป่วยได้รับพลังงานจากการบริโภคอาหารน้อยกว่าปริมาณแนะนำที่ควรได้รับ แต่มีอัตราภาระภาวะโภชนาการกลับพบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่มีภาวะอ้วนและเส้นรอบเอวอยู่ในภาวะอ้วนลงพุง ซึ่งไม่แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมาของจันทนาแสงเพชรซึ่งพบทำงานเดียวกันว่าผู้ป่วยได้รับพลังงานน้อยกว่าปริมาณที่ควรได้รับแต่มีภาวะอ้วน อาจมีสาเหตุมาจากการผู้ป่วยมีภาวะอ้วนมาก่อนและบางรายมีการใช้พลังงานน้อยออกกำลังกายไม่เพียงพอ¹⁴ สำหรับการกระจายพลังงานโดยเฉลี่ยจากการปีโภคเบต้า โปรตีนและไขมัน คิดเป็นร้อยละ 72.1, 16.8 และ 11.1 ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาของเบญจามา มุกตพันธุ์และคณะ ซึ่งพบว่าประชาชนชนบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักจะบริโภคอาหารไม่ได้สัดส่วน การกระจายพลังงานจากคาร์บอไฮเดรตสูงและการกระจายพลังงานของไขมันต่ำ¹⁵

สรุปผลการวิจัย

ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีการรับรู้ด้านการควบคุมอาหารที่ดี สำหรับอาหารที่รับประทานเป็นประจำแต่อาหารที่ไม่ค่อยรับประทานผู้ป่วยยังมีการรับรู้น้อยทำให้มีการปฏิบัติตัวการควบคุมอาหารที่ไม่เหมาะสมสมต่อการควบคุมโรคเบาหวานและผู้ป่วยส่วนใหญ่ป่วยโรคอาหารไม่ได้สัดส่วนซึ่งพลังงานจากอาหารที่ได้รับต่ำกว่าปริมาณแนะนำที่ควรได้รับแต่พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยมีภาวะโภชนาการเกินและอ้วน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีการรับรู้ที่ถูกต้องในการควบคุมอาหารทุกประเภทที่มีผลต่อการควบคุมโรคเบาหวาน โดยการสร้างเครื่องช่วยผู้ป่วยโรคเบาหวานในหมู่บ้านหรือตำบล เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อให้เรียนรู้ประสบการณ์ของผู้ป่วยคนอื่นๆ โดยมีบุคลากรด้านสาธารณสุขในระดับตำบลซึ่งอยู่ใกล้ชิดผู้ป่วยเป็นผู้ให้คำปรึกษา

2. เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในคลินิกโรคเบาหวานของโรงพยาบาลและสถานีอนามัยควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานรับประทานอาหารให้ได้สัดส่วนที่พอเหมาะสมโดยใช้ช่องโภชนาการแนะนำแนวทางการบริโภคอาหาร

3. เจ้าหน้าที่ด้านสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในคลินิกโรคเบาหวานของโรงพยาบาลและสถานีอนามัยควรส่งเสริมให้ผู้ป่วยกะปริมาณข้าวเหนียวที่จะรับประทานให้แน่นอนโดย

หยิบข้าวเหนียวในปริมาณที่ต้องการรับประทานออกจากกระติ๊บแยกต่างหากจากสมาชิกคนอื่นในครอบครัวและแนะนำให้สมาชิกในครอบครัวได้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยในเรื่องนี้ด้วย

กิติกรรมประภาก

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ช่วยเหลืองานวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนและส่งเสริมการทำวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิคม ถนนเสียง อาจารย์ประจำภาควิชาชีวสัตว์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะการใช้สติ๊ก แหล่งเรียนรู้โรคเบาหวาน ประเภทที่ 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization. Diabetes/ Available from: <http://www.who.int/ncd/dia/databases4.htm>.
2. กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. รู้ทันเบาหวาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2544.
3. วัลย์ อินทรัมพรย์. โภชนาการกับโรคเบาหวาน. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์, 2528.
4. วิทยา ศรีดามา. การรักษาโรคเบาหวาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิติพับลิเคชั่น, 2541.
5. เยาวราชสมทรพงษ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพของผู้ป่วยเบาหวานในจังหวัดสงขลา.[วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. สงขลา: สาขาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2543.
6. ประภาพร รินสินจ้อย. การรับรู้สมรรถนะในการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานประเภทที่ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2545.
7. สถาบันอนามัยในทอง. ทะเบียนผู้ป่วยโรคเบาหวาน. : [เอกสารอัสดำเนา], 2549.
8. World Health Organization. What is the scale of the obesity problem in your country/ Available from: http://www.who.int/ncd_surveillance/infobase/web/InfoBasePolicyMaker/reports/Reporter.aspx?id=1
9. โรคเมtaboลิก ซินโดรม (โรคอ้วนลงพุง)/ Available from: <http://konthairaiipung.anamai.moph.go.th/>

10. กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บารูสานสี, 2540.
11. สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาเด็กและพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์, 2544.
12. หลักการดูแลตัวเองสำหรับผู้ป่วยเบาหวาน. [ออนไลน์] ม.ป.บ [สืบค้นเมื่อเมื่อ 30 มีนาคม 2550]; แหล่งข้อมูล: <http://www.siamhealth.net/Disease/endocrine/DM/exercise.htm>
13. พัชราภรณ์ กิ่งแก้ว. การเบริริบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในกลุ่มที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้และกลุ่มที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้. [วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิญญาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
14. จันทนา แสงเพชร. พฤติกรรมการบริโภคอาหารและการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มารับบริการรักษาระยะหนึ่งแบบเบ็ดเสร็จ โรงพยาบาลขอนแก่น. [วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิญญาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต]. ขอนแก่น: สาขาวิชาโภชนาการชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
15. เบญจ่า มุกตพันธุ์, สุวารี โลไวรกรรณ์, พิเชณุ อุดมเวทิน, รพีพร ภาโนมัย. ภาวะไขข้อและการและพฤติกรรมการบริโภคอาหารของบุคคลวัยแรงงานในชนบท ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรณีศึกษาบ้านโปงแห้ง ตำบลวังพินดา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: ภาควิชาโภชนาวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.

